

ΟΜΑΔΑ Β΄

ΘΕΜΑ Β1

Χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που δίνονται στον παρακάτω πίνακα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να δικαιολογήσετε την αύξηση της έκτασης και του πληθυσμού της Ελλάδας, αναφέροντας τα ιστορικά γεγονότα τα οποία οδήγησαν στην αύξηση αυτή. Ως αφετηρία θεωρείται το έτος 1838.

ΠΙΝΑΚΑΣ
Εξέλιξη της έκτασης
και του πληθυσμού της Ελλάδας

ΕΤΟΣ (1838- 1920)	ΕΚΤΑΣΗ (σε τετρ. χλμ.)
1838	47.516
1871	50.211
1881	63.606
1914	120.000
1920	150.833

Μονάδες 25

ΘΕΜΑ Β2

Αντλώντας στοιχεία από τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφέρετε τους λόγους ανάδειξης (μονάδες 17) και τα αιτήματα (μονάδες 8) της «νέας γενιάς» στην περίοδο της συνταγματικής μοναρχίας.

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Έκτος από τὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ποὺ ἰδρύθηκε τὸ 1837 δημιουργήθηκαν 190 δημοτικά, 31 ἀποκαλούμενα ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τέσσερα γυμνάσια. Μεταξὺ 1837 καὶ 1857, 3.182 φοιτητὲς ἀπέκτησαν στὴν Ἀθήνα διπλώματα, ἐνῶ τὸ ποσοστὸ ὄσων γνώριζαν γραφὴ καὶ ἀνάγνωση αὐξήθηκε μέχρι τὸ 1840 στὸ 40% τοῦ ἀνδρικοῦ πληθυσμοῦ, ἡλικίας ἄνω τῶν 5 ἐτῶν. [...] Ἡ σχετικὰ ταχύρρυθμη ἐξάπλωση τῆς μόρφωσης αὐξήσε τις ἐντάσεις στὴν κοινωνία. Γιὰ τοὺς ἀπόφοιτους τοῦ Πανεπιστημίου, ἰδιαίτερα τοὺς νομικοὺς, ἴσχυε σὲ σχέση μετὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ προοπτικὴ τὸ ἴδιο ὅπως καὶ γιὰ ὄλους τοὺς ἄλλους: ἡ πίεση γιὰ μιὰ θέση στὸ δημόσιο μεγάλωνε. Ἐπίσης μεγάλωναν οἱ ἀτομικὲς ἀπαιτήσεις γιὰ τὸ ἐπίπεδο ζωῆς, οἱ μορφωμένοι καθὼς καὶ οἱ μισομορφωμένοι ἄρχισαν νὰ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκεια τῶν συνθηκῶν στὴν Ἑλλάδα, τὴ γενικὴ καθυστέρηση σὲ σχέση μετὰ τις χῶρες τῆς Δύσης, καὶ ἡ ἐπιθυμία γιὰ συμμετοχὴ στὶς πολιτικὲς διαδικασίες ἐνίσχυε τὴ γενικὴ δυσἀρέσκεια. Φαίνεται ὅτι στὴν περίπτωση τῆς Ἑλλάδας ἐπιβεβαιώνεται ἡ ὑπόθεση ὅτι

ή διαδικασία της γρήγορης εξάπλωσης της στοιχειώδους μόρφωσης συμπίπτει με την περίοδο πολιτικής άσταθειας και ότι κατά πάσα πιθανότητα ενισχύει αυτή την άσταθεια.

Gunnar Hering, *Τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα 1821-1936*, τόμος Α', Μ.Ι.Ε.Τ. (Αθήνα 2004), σσ. 340, 341.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Ο ελληνικός λαός, υπό την ηγεσίαν της μεταπελευθερωτικής γενεάς, διεξεδίκει αποφασιστικώς την πλήρη ανεξαρτησίαν του. Οι επί κεφαλής της Επανάστασεως του 1862 ήσαν νέοι επηρεασμένοι βαθύτατα από τας φιλελευθέρας ιδέας. Εξ άλλου κατά την διαρρεύσαν τριακονταετίαν, η πληθυσμική σύνθεσις της Ελλάδος είχε υποστή τοιαύτην εξέλιξιν (...) ώστε υφίσταντο, πλέον, νέα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά δεδομένα. Ακόμη και η αναλογία μεταξύ πληθυσμού της υπαίθρου και αστικών κέντρων είχε ουσιωδώς μεταβληθή εις βάρος του πρώτου. Τέλος, είχε αρχίσει να διαμορφούται ηγετική τάξις, τελείως διάφορος της προελθούσης εκ του αγώνος της ανεξαρτησίας.

Γρηγόριος Δαφνής, *Τα ελληνικά πολιτικά κόμματα, 1821-1961*, σσ. 54 και 59.